

De naam 'Jezus'

'Maar toen de volheid van de tijd gekomen was, zond God Zijn Zoon, geworden uit een vrouw, geworden onder [de] wet' (Gal. 4:4). God eist niet, maar komt om te verlossen. Hij komt niet zoals vroeger door middel van anderen, door de profeten, nee, Hij komt Zelf, als Goddelijk Persoon, en die Persoon is de Zoon (Hebr. 1:1).

Die Zoon moest waarachtig Mens worden om mensen te kunnen redden van het verderf, waarachtig Israëliet om tot het beloofde volk te kunnen komen als Heiland. Daarom, hoewel Hij was, nam Hij bloed en vlees aan (Hebr. 2:14), God geopenbaard in het vlees (1 Tim. 3:16). 'Geworden uit een vrouw, geworden onder [de] wet'.

Over deze verborgenheid schrijft Mattheüs in het begin van zijn Evangelie. Hij toont ons onmiddellijk aan, dat de Messias is geworden uit een vrouw, is geworden onder de wet. Ja, nog meer. Hij spreekt over Hem als over de Zoon van Abraham en de Zoon van David. In Abraham zouden alle volken van de aarde gezegend worden. Als de Zoon van David zou Hij de Erfgenaam zijn van het koninkrijk en de troon. Mattheüs, die ons de Heer Jezus voorstelt als Koning, zorgt ervoor, door de ingeving van de Heilige Geest, Hem dadelijk aan te kondigen als God, want de Zoon van David is de Wortel van David, de Zoon van David is Davids Heer. Dit ligt opgesloten in de naam die Hij ontvangt: 'En gij zult Hem de naam Jezus geven; want Hij zal Zijn volk verlossen van hun zonden' (Matth. 1:21).

De naam 'Jezus' betekent: 'Jehova is redding' of 'mijn heil is van Jehova'. Jehova betekent: de Onveranderlijke, de eeuwig Getrouwe. Deze naam maakte de Heer bekend aan Mozes. Dat de naam Jezus deze betekenis heeft, wordt bewezen door Hebr. 4:8, waar in onze taal Jozua staat. In het Grieks staat daar echter 'Jezus', evenals in Mattheüs 1:21. Het blijkt uit de Brief aan de Hebr. 4:8 dat dáár Jozua wordt bedoeld. De Griekse vorm van de Hebreeuwse naam Jozua is dan ook Jezus, en Jozua of Jehoshua betekent 'Jehova is redding'. De betekenis van de naam 'Jezus' is dus duidelijk 'de Heer is Redder' of 'Jehova is Redder'.

Het is dan ook heel mooi om te zien hoe in Mattheüs 1:20 gesproken wordt over 'een engel van [de] Heer'. 'Heer' staat hier zonder lidwoord en duidt de naam Jehova aan (zie de voetnoot bij de Voorhoevevertaling). Welnu, een engel van de Heer komt Jozef vertellen dat Maria een Zoon zal baren, maar Dat 'Wat in haar verwekt is, uit de Heilige Geest is' (Matth. 1:20), en dat de Zoon 'Jezus' genoemd moet worden, dat is: Jehova is Redder! Jehova Zelf kwam dus op aarde en werd de mensen gelijk, nam de gedaante van een mens aan (Fil. 2:5-8).

Wat een heerlijk onderwerp wordt op deze wijze voor onze aandacht gesteld! Een volmaakt geheel: de Jehova van het Oude Testament ingevoerd in het Nieuwe! Een Kind geboren, naar menselijke inschatting van lage afkomst, maar door de Heilige Geest verklaard te zijn Jehova Zelf, de Redder, de Verlosser, ja, de God Die het gehuil van de kinderen Israëls hoorde in Egypte, Die hun verdrukking zag, Die hun smarten kende en Die neerkwam om hen te verlossen uit de hand van de Egyptenaren om hen te voeren naar een goed en ruim land, overvloeiende van melk en honing, de God Die zei: 'En Ik ben aan Abraham, Izak, en Jakob verschenen, als God de Almachtige; doch met Mijn Naam HEERE ben Ik hun niet bekend geweest' (Ex. 3:6-8; 6:2-3). Die God, diezelfde Jehova, de Allerhoogste, bekend aan de vaders, was nu in de wereld gekomen als een Kind. En dat Kind was de Verlosser. Wij mogen ons wel vol aanbidding neerbuigen en uitroepen: '... kniel eerbiedig neer, want weet, dit Kind is aller Heer!'

Doorgronden kunnen wij het niet. Zodra wij spreken over de geboorte van de Heer Jezus, over 'Jehova de Redder', treedt de verborgenheid van de vleeswording voor onze aandacht. Lang tevoren was ze

voorspeld en, voor zover dit ging, nauwkeurig beschreven. Mattheüs kon zeggen: 'Dit alles nu is gebeurd, opdat vervuld zou worden, wat door [de] Heer gesproken is door middel van de profeet, die zegt: 'Zie, de maagd zal zwanger worden en een Zoon baren, en men zal Hem de naam Emmanuel geven', wat betekent: God met ons' (Matth. 1:22-23). Zelfs de plaats van Zijn geboorte was voorspeld: 'En gij, Bethlehem Efratha! zijt gij klein om te wezen onder de duizenden van Juda? Uit u zal Mij voortkomen, Die een Heerser zal zijn in Israël, en Wiens uitgangen zijn van ouds, van de dagen der eeuwigheid' (Micha 5:1).

Bovendien was het spijsoffer een beeld van Zijn heilige mensheid, vooral door de ongezuurde koeken van meelbloem, met olie gemengd (Lev. 2:4). De engel kon daarom tot Maria zeggen: 'De Heilige Geest zal over u komen en de kracht van de Allerhoogste zal u overschaduwen; daarom zal ook dat Heilige Dat geboren zal worden, Gods Zoon genoemd worden' (Luk. 1:35).

Ondoorgrondelijke heiligheid! Het is het wonder der wonderen! 'Dat Heilige', niet die Heilige! Dus Datgene Wat geheel en al heilig was in Zichzelf: in oorsprong en wezen, zonder enige oneffenheid of onreinheid. Waarachtig Mens en tegelijk de Zoon van God!

Is het een wonder dat de hemelen in beweging kwamen, toen het Voorwerp van de aanbedding van de engelen op deze aarde zo'n plaats van niets-zijn innam?

Is het een wonder dat de hemelen in beweging kwamen toen het Voorwerp van de aanbedding van de engelen op deze aarde zo'n plaats van niets-zijn innam? Men verwachtte de Heer Jezus niet – een paar vrome mensen uitgezonderd. De overheid, de machten, de groten van deze aarde – ze rekenden niet met dit Kind. Allen waren bezig met hun eigen gedachten, met de voorwerpen die hun belang inboezemden. Ze merkten Hem niet eens op, ze hadden niet eens een plaats voor Hem in de herberg. De Schepper van hemel en aarde een Onbekende, een Vreemdeling zonder thuis! De Redder Die kwam om de dag van de genade te laten aanbreken, door de voorwerpen van die genade niet geacht noch ontvangen!

Maar de hemel gaf getuigenis van Zijn heerlijkheid. 'En zie, een engel van [de] Heer [d.i. van Jehova] stond bij hen en de heerlijkheid van [de] Heer omscheen hen, en zij werden zeer bevreesd. En de engel zei tot hen: Vreest niet, want zie, ik verkondig u grote blijdschap, die voor het hele volk wezen zal; want u is heden een Heiland geboren, Die Christus, [de] Heer, is, in de stad van David ... En plotseling was er met de engel een menigte van de hemelse legerschare, die God loofde en zei: Ere zij God in de hoogste [hemelen], en vrede op aarde, in mensen een welbehagen' (Luk. 2:9-14).

De engel van Jehova stond bij de herders en Jehova's heerlijkheid omscheen hen. Er werd aangekondigd dat er een Verlosser was geboren, Die niet alleen de Christus was, de Messias, maar Jehova! Iemand heeft zo treffend gezegd: 'God had Zichzelf zó heerlijk geopenbaard door de geboorte van de Heer Jezus dat de hemelse legers, die altijd Jehova's macht hadden aanschouwd, zich verenigden om Zijn lof te vertellen, om God te eren'.

Welke liefde is aan deze liefde gelijk? God is Liefde. Wat een geheel Goddelijke gedachte, dat God Mens werd, dat God geopenbaard werd in het vlees, dat Hij Zijn genot, Zijn vreugde vond in mensen, namelijk om hen te verlossen.

De naam 'Jezus' staat in verbinding met Zijn werk. Hij kwam op deze aarde om te verlossen. Mattheüs zegt dan ook: 'Gij zult Hem de naam Jezus geven; want Hij zal Zijn volk verlossen van hun zonden' (Matth. 1:21). De uitdrukking 'Zijn volk' toont in de eerste plaats weer duidelijk aan om Wie het hier gaat. Het is

het volk van de Heer. We hebben hier dus de Heer van het volk Israël vóór ons. Maar in de tweede plaats zegt deze uitdrukking ons dat de Heer Jezus gekomen was om het volk van Israël te verlossen. Hetzelfde deelt Lukas ons mee. 'Zie, ik verkondig u grote blijdschap, die voor het hele volk wezen zal' (Luk. 2:10). Dat wil niet zeggen dat de Heer Jezus alleen voor Israël kwam. Maar in deze Schriftplaatsen wordt alleen over het volk Israël gesproken, want de Heer kwam alleréérst voor Zijn aardse volk.

Johannes geeft ons echter een veel ruimer gezichtsveld. Hij spreekt over de wereld waarin het Licht kwam, over de liefde van God tot de wereld, over de Verlosser van de wereld. En hij vermeldt ons dat de hogepriester Kajafas niet uit zichzelf sprak, maar profeteerde, toen hij zei dat Eén voor het volk moest sterven, want de Heer Jezus zou sterven voor het volk 'en niet voor het volk alleen, maar ook opdat Hij de verstrooide kinderen van God tot één zou vergaderen' (Joh. 11:50-52).

Dit toont ons tevens aan dat de dood van de Heer Jezus, Zijn heerlijke werk, in en door Zijn dood volbracht, de enige grondslag is waarop Gods volk wordt verlost. Als dus de engel zegt: 'Want Hij zal Zijn volk verlossen van hun zonden', dan ziet hij verder dan de geboorte en het leven van de Heer, dan valt hij aanbeddend neer aan de voet van het kruis. De bedoeling van de Heilige Geest met deze woorden is ons de tijd van de kruisiging voor ogen te stellen, want zonder bloedstorting is er geen vergeving. Israël kon alleen maar van de zonden verlost worden door het bloed van het kruis.

Dit feit verwekte juist de vijandschap van het volk. De Israëlieten wilden de Heer Jezus wel eren, mits Hij Zich zonder lijden aan hun hoofd stelde. Ze wilden Hem wel Koning maken, mits Hij hen verlost van hun vijanden. Maar van hun zonden verlost te worden, dáár hadden zij geen behoefte aan! Doch dát is juist voor ons het heerlijke van de naam 'Jezus'! Hij is de Jehova, Verlosser, voor de zonden. Hij moest de breuk herstellen die door de zonde ontstaan was tussen het volk en God. En Hij deed het. In Jeremia 31:34 lezen we: 'Want Ik zal hun ongerechtigheid vergeven, en hun zonden niet meer gedenken'.

Hetzelfde beginsel geldt ook voor de volken, want door Israëls val is het heil tot de volken gekomen, zodat de apostel Paulus aan de Korinthiërs kon schrijven: 'Dat Christus voor onze zonden gestorven is, naar de Schriften; en dat Hij is begraven, en dat Hij op de derde dag is opgewekt, naar de Schriften' (1 Kor. 15:3-4).

O, hoe mogen wij God prijzen, zonder ophouden, voor Zijn wonderbare genade! Het ongeloof van Israël werd door God gebruikt om Zijn heerlijke raadsbesluiten bekend te maken aan ons, uit de volken, die in de Heer Jezus zouden geloven en die Gods erfgenamen en mede-erfgenamen van Christus zouden worden! Zouden onze harten dan niet met lof en dank vervuld zijn, als wij aan de naam 'Jezus' denken? In die Persoon ligt al ons heil voor tijd en eeuwigheid.

De Heer Jezus is onze God en Verlosser (Titus 2:13-14). Hij is de 'eeuwig Getrouwe' Die verlossen wilde (Joh. 4:34). Hij is een 'Heiland en Meester' Die kwam om te verlossen (Jes. 19:20). Hij is ook 'mchtig om te verlossen' (Jes. 63:1). En toen wij tot Hem kwamen, was Hij ook 'gereed om te verlossen' (Jes. 38:20). De Naam van Jezus geeft ons de verzekering van de vergeving van onze zonden (1 Joh. 2:12; 5:13), want door geen andere Naam kunnen wij behouden worden (Hand. 10:43). Ja, 'een ieder die de Naam van [de] Heer zal aanroepen, zal behouden worden' (Rom. 10:13).

Dat hebben we ervaren. En daarom hebben we die Naam zo lief. Die Naam is ons alles. In die Naam ontvangen we ook alles (Joh. 14:14). De wereld kan die Naam niet verdragen. Ze veracht Hem. Ze haat allen die die Naam liefhebben en Hem eren. Maar wij zeggen vol bewondering: 'de Heer Jezus alleen'. Wij belijden die Naam en verloochenen Hem niet. Wij lijden om de wil van die Naam. Wij doen zo graag alles door en in en tot die Naam. Wij willen niet dat die Naam om onzentwil zou worden gelasterd.

Wij weten dat die Naam aan de broeders verkondigd is en in het midden van de Gemeente tot grote vreugde is en tot aanbidding brengt (Hebr. 2:12). Ja, door deze Naam worden onze offers, wordt onze aanbidding aangenomen. De boze geesten sidderen ervoor, de engelen buigen eerbiedig het hoofd, Gods Vaderhart opent zich ervoor en het hart van de gelovigen wordt erdoor verkwikt.

Hebben we niet door die Naam het recht gekregen kinderen van God genoemd te worden? Ja, we roepen het met Job uit: 'Ik weet: mijn Verlosser leeft' (Job 19:25). Een eeuwige verlossing bracht Hij voor mij aan. Daarom werd Hij 'Jezus' genoemd, want Hij kwam om Zijn volk te verlossen van hun zonden. Zijn Naam zij grootgemaakt! De verlost getuigen: 'O, hoe zijn we aan U verbonden, Jezus, Redder, 's Vaders Zoon' en zij zingen zo graag omdat het de behoefte van hun hart is.